

KONWENCJA

o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego,

sporządzona w Ramsarze dnia 2 lutego 1971 r.

(Dz. U. z 1978 r. Nr 7, poz. 24; zm.: Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1204 i poz. 1206.)

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 2 lutego 1971 roku została sporządzona w Ramsarze Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że postanawia przystąpić do tej konwencji w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 6 stycznia 1977 roku.

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

ZAŁĄCZNIK

KONWENCJA

o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego.

Umawiające się Strony,

uznając współzależność człowieka i jego środowiska;

uwzględniając podstawowe funkcje ekologiczne obszarów wodno-błotnych jako regulatorów stosunków wodnych oraz jako środowiska życiowego charakterystycznej flory i fauny, a w szczególności ptactwa wodnego;

przekonane, że obszary wodno-błotne stanowią zasoby o wielkiej wartości gospodarczej, kulturalnej, naukowej i rekreacyjnej, a ich utrata byłaby nie do naprawienia;

pragnąc powstrzymać, obecnie i w przyszłości, wzrastające naruszanie i zanikanie tych obszarów;

uznając, że ptactwo wodne podczas wędrówek sezonowych może przelatywać granice i wskutek tego powinno być traktowane jako zasób międzynarodowy;

ufając, że zachowanie obszarów wodno-błotnych, ich flory i fauny może być zapewnione przez powiązanie dalekowzroczonej polityki państwa ze skoordynowaną akcją międzynarodową;

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1.

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji obszarami wodno-błotnymi są tereny bagien, błot i torfowisk lub zbiorniki wodne, tak naturalne jak i sztuczne, stałe i okresowe, o wodach stojących lub płynących, słodkich, słonawych lub słonych, łącznie z wodami morskimi, których głębokość podczas odpływu nie przekracza sześciu metrów.

2. W rozumieniu niniejszej Konwencji do ptactwa wodnego zalicza się ptaki, które ekologicznie są uzależnione od istnienia obszarów wodno-błotnych.

Artykuł 2.

1. Każda z Umawiających się Stron wskaże odpowiednie obszary wodno-błotne na swoim terytorium, w celu włączenia ich do Spisu Obszarów Wodno-Błotnych o Międzynarodowym Znaczeniu, zwanego dalej "Spisem", który będzie prowadzony przez biuro utworzone na podstawie artykułu 8. Granice poszczególnych obszarów wodno-błotnych będą dokładnie opisane i naniesione na mapę, mogą one też obejmować strefy przybrzeżne rzek i mórz przylegające do obszarów wodno-błotnych oraz wyspy lub wody morskie głębsze niż sześć metrów podczas odpływu, lecz otoczone obszarami wodno-błotnymi, zwłaszcza gdy mają one duże znaczenie jako środowisko życiowe ptactwa wodnego.
2. Wyboru obszarów wodno-błotnych, które powinny być zamieszczone w Spisie, należy dokonać na podstawie ich międzynarodowego znaczenia ekologicznego, botanicznego, zoologicznego, limnologicznego lub hydrologicznego. W pierwszym rzędzie powinny być do niego włączone obszary wodno-błotne, które mają międzynarodowe znaczenie jako środowisko życiowe ptactwa wodnego we wszystkich porach roku.
3. Zamieszczenie obszaru wodno-błotnego w Spisie nie narusza w niczym wyłącznych, suwerennych praw Umawiającej się Strony, na której terytorium obszar ten się znajduje.
4. Każda z Umawiających się Stron, podpisując niniejszą Konwencję lub składając dokument ratyfikacyjny albo dokument przystąpienia zgodnie z artykułem 9, wskaże co najmniej jeden obszar wodno-błotny w celu zamieszczenia go w Spisie.
5. Każda z Umawiających się Stron ma prawo włączania do Spisu dodatkowych obszarów wodno-błotnych znajdujących się na jej terytorium, do rozszerzania granic obszarów wodno-błotnych już włączonych do Spisu lub, z powodu swych pilnych interesów narodowych, do skreślenia obszarów wodno-błotnych już zamieszczonych w Spisie lub do ograniczenia ich; o zmianach tych zawiadomi możliwie najszybciej organizację lub rząd, odpowiedzialne za pełnienie obowiązków stałego biura, wymienione w artykule 8.
6. Każda z Umawiających się Stron bierze pod uwagę swoją odpowiedzialność międzynarodową za ochronę, utrzymanie oraz racjonalne użytkowanie zasobów wędrownego ptactwa wodnego, tak przy dokonywaniu zgłoszeń do Spisu, jak i przy korzystaniu z prawa do wprowadzania zmian w Spisie, dotyczących obszarów wodno-błotnych znajdujących się na jej terytorium.

Artykuł 3.

1. Umawiające się Strony opracowują i realizują swoje plany w sposób sprzyjający utrzymaniu obszarów wodno-błotnych zamieszczonych w Spisie oraz w miarę możliwości racjonalnemu użytkowaniu innych obszarów wodno-błotnych znajdujących się na ich terytoriach.
2. Każda z Umawiających się Stron postara się o możliwie najszybsze otrzymywanie informacji o zmianach warunków ekologicznych na obszarach wodno-błotnych zamieszczonych w Spisie, a leżących na jej terytorium, które już nastąpiły, następują lub mogą nastąpić na skutek rozwoju technologicznego, skażenia środowiska lub innej działalności ludzkiej. Informacje o takich zmianach powinny być kierowane niezwłocznie do organizacji lub rządu, odpowiedzialnych za pełnienie obowiązków stałego biura, wymienionych w artykule 8.

Artykuł 4.

1. Każda z Umawiających się Stron przyczyni się do utrzymania obszarów wodno-błotnych i ptactwa wodnego przez tworzenie rezerwatów przyrody na obszarach wodno-błotnych zarówno zamieszczonych, jak i nie zamieszczonych w Spisie, oraz zapewni odpowiedni nadzór nad nimi.
2. Jeżeli jedna z Umawiających się Stron z powodu swych pilnych interesów narodowych skreśli obszar wodno-błotny zamieszczony w Spisie lub ograniczy go, powinna w miarę możliwości skompensować każde takie pomniejszenie zasobów obszarów wodno-błotnych, a w szczególności utworzyć dodatkowe rezerваты dla ptactwa wodnego i dla zachowania w tym samym rejonie albo gdzie indziej, odpowiedniej części jego poprzedniego środowiska życiowego.
3. Umawiające się Strony będą popierać prace badawcze oraz wymianę informacji i publikacji na temat obszarów wodno-błotnych oraz flory i fauny.

4. Umawiające się Strony postarają się przez swoją działalność administracyjną o powiększenie liczebności ptactwa wodnego na odpowiednich obszarach wodno-błotnych.

5. Umawiające się Strony będą popierać szkolenie personelu zdolnego do prowadzenia badań obszarów wodno-błotnych, do zarządzania nimi i sprawowania nad nimi nadzoru.

Artykuł 5.

Umawiające się Strony będą konsultowały się wzajemnie w sprawie wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej Konwencji, szczególnie w przypadku gdy obszar wodno-błotny jest na terytorium więcej niż jednej Umawiającej się Strony albo gdy jeden system wodny jest częścią składową kilku Umawiających się Stron. Jednocześnie postarają się one o koordynację i popieranie tak obecnej, jak i przyszłej polityki oraz zasad postępowania dotyczących ochrony obszarów wodno-błotnych oraz ich flory i fauny.

Artykuł 6.

1. Ustanawia się Konferencję Umawiających się Stron w celu dokonania przeglądu i wspierania implementacji niniejszej konwencji. Biuro, o którym mowa w artykule 8 ustęp 1, zwołuje posiedzenia zwyczajne Konferencji Umawiających się Stron w odstępach nie dłuższych niż trzy lata, o ile Konferencja nie postanowi inaczej, oraz posiedzenia nadzwyczajne, na pisemny wniosek przynajmniej jednej trzeciej Umawiających się Stron. Każde posiedzenie zwyczajne Konferencji Umawiających się Stron określa datę i miejsce następnego posiedzenia zwyczajnego.

2. Konferencja Umawiających się Stron jest uprawniona do:

- a) omawiania wykonywania niniejszej Konwencji;
- b) omawiania uzupełnień i zmian w Spisie;
- c) rozpatrywania informacji dotyczących zmiany warunków ekologicznych obszarów wodno-błotnych zamieszczonych w Spisie, dostarczanych zgodnie z artykułem 3 ustęp 2;
- d) ustalania ogólnych lub szczegółowych zaleceń Umawiającym się Stronom w sprawach ochrony, utrzymania i racjonalnego użytkowania obszarów wodno-błotnych oraz ich flory i fauny;
- e) zwracania się do właściwych organów międzynarodowych o opracowanie sprawozdań i danych statystycznych, mających charakter ściśle międzynarodowy, dotyczących obszarów wodno-błotnych,
- f) przyjmowania innych zaleceń lub postanowień w celu wspierania obowiązywania niniejszej konwencji.

3. Umawiające się Strony zapewnią, aby organom wszystkich szczebli odpowiedzialnym za zarządzanie obszarami wodno-błotnymi były podane do wiadomości zalecenia tych konferencji, dotyczące ochrony, utrzymania i racjonalnego użytkowania obszarów wodno-błotnych oraz ich flory i fauny, a także aby organy te brały pod uwagę te zalecenia.

4. Konferencja Umawiających się Stron przyjmuje regulamin każdego swojego posiedzenia.

5. Konferencja Umawiających się Stron ustala i dokonuje stałego przeglądu przepisów finansowych niniejszej konwencji. Na każdym swoim posiedzeniu zwyczajnym Konferencja uchwała, większością dwóch trzecich głosów obecnych i głosujących Umawiających się Stron, budżet na następny okres finansowy.

6. Każda Umawiająca się Strona zasila budżet zgodnie ze skalą składek przyjętą jednomyślnie przez obecne i głosujące Umawiające się Strony na posiedzeniu zwykłym Konferencji Umawiających się Stron.

Artykuł 7.

1. Umawiające się Strony włączą do składu swych delegacji na takie konferencje osoby będące znawcami obszarów wodno-błotnych lub ptactwa wodnego dzięki wiedzy i doświadczeniu zdobytym wskutek naukowej, administracyjnej lub innej odpowiedniej działalności.

2. Każda z Umawiających się Stron reprezentowana na Konferencji posiada jeden głos, przy czym zalecenia, postanowienia i decyzje przyjmowane są zwykłą większością głosów obecnych i głosujących Umawiających się Stron, o ile niniejsza konwencja nie przewiduje inaczej.

Artykuł 8.

1. Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody i Jej Zasobów będzie sprawowała funkcje stałego biura, wynikające z niniejszej Konwencji, do czasu wyznaczenia w tym celu innej organizacji lub rządu większością dwóch trzecich Umawiających się Stron.

2. Do obowiązków stałego biura należy w szczególności:

a) współdziałanie w zwoływaniu i organizowaniu konferencji przewidzianych w artykule 6;

b) prowadzenie Spisu Obszarów Wodno-Błotnych o Znaczeniu Międzynarodowym oraz przyjmowanie od Umawiających się Stron informacji przewidzianych w artykule 2 ustęp 5, o wszelkich włączeniach do Spisu albo rozszerzeniach granic, skreśleniach lub ograniczeniach obszarów wodno-błotnych włączonych do Spisu.

c) przyjmowanie od Umawiających się Stron informacji przewidzianych w artykule 3 ustęp 2 o wszelkich zmianach warunków ekologicznych obszarów wodno-błotnych włączonych do Spisu;

d) zawiadamianie wszystkich Umawiających się Stron o wszelkich zmianach w Spisie lub o zmianach w charakterze obszarów wodno-błotnych w nim zamieszczonych oraz zapewnienie rozpatrzenia tych spraw na następnej konferencji;

e) informowanie Umawiających się Stron o zaleceniach konferencji dotyczących tych zmian w Spisie lub w charakterze obszarów wodno-błotnych nim objętych.

Artykuł 9.

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisania na czas nieokreślony.

2. Każdy członek Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jednej z jej organizacji wyspecjalizowanych albo Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, jak też każda Strona Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości może stać się Stroną niniejszej Konwencji przez:

a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji;

b) podpisanie ratyfikacji i późniejszą ratyfikację;

c) przystąpienie.

3. Ratyfikacja lub przystąpienie następuje przez złożenie dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, (zwanej dalej "Depozytariuszem").

Artykuł 10.

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie czterech miesięcy od dnia, w którym siedem z Państw stanie się Stronami niniejszej Konwencji, zgodnie z postanowieniami artykułu 9 ustęp 2.

2. Następnie niniejsza Konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdej z Umawiających się Stron po upływie czterech miesięcy od daty jej podpisania bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złożenia dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Artykuł 10

bis.

1. Do Konwencji można wносить poprawki w czasie spotkania Umawiających się Stron zwołanego w tym celu zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

2. Propozycje poprawek mogą być przedkładane przez każdą Umawiającą się Stronę.

3. Tekst jakiegokolwiek proponowanej poprawki, wraz z uzasadnieniem, zostanie zakomunikowany organizacji lub rządowi pełniącemu obowiązki biura zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji (zwanego dalej "Biurem") i niezwłocznie zakomunikowany przez Biuro wszystkim Umawiającym się Stronom. Umawiające się Strony prześlą do Biura wszelkie uwagi dotyczące tekstu w ciągu trzech

miesiący od daty zakomunikowania poprawek Umawiającym się Stronom przez Biuro. Natychmiast po upływie ostatniego dnia, do którego wolno wnosić uwagi, Biuro zakomunikuje Umawiającym się Stronom wszystkie uwagi, które wpłynęły do tego dnia.

4. Spotkanie Umawiających się Stron dla rozważenia poprawki zakomunikowanej zgodnie z postanowieniami ustępu 3 zostanie zwołane przez Biuro na pisemne żądanie jednej trzeciej Umawiających się Stron. Biuro porozumie się ze Stronami odnośnie do daty i miejsca spotkania.

5. Poprawki zostaną przyjęte większością dwóch trzecich Umawiających się Stron, obecnych i głosujących.

6. Przyjęta poprawka wejdzie w życie dla Umawiających się Stron, które ją przyjęły, pierwszego dnia czwartego miesiąca od dnia, w którym dwie trzecie Umawiających się Stron złoży Depozytariuszowi dokument przyjęcia. Dla każdej Umawiającej się Strony, która złożyła dokument przyjęcia po dniu, w którym dokumenty przyjęcia zostały złożone przez dwie trzecie Umawiających się Stron, poprawka wejdzie w życie pierwszego dnia czwartego miesiąca od dnia złożenia przez tę Stronę dokumentu przyjęcia.

Artykuł 11.

1. Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy na czas nieokreślony.

2. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze pisemnego zawiadomienia skierowanego do Depozytariusza, po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie Konwencji w stosunku do tej Strony. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie czterech miesięcy od dnia otrzymania tego zawiadomienia przez Depozytariusza.

Artykuł 12.

1. Depozytariusz będzie informował możliwie najszybciej wszystkie Państwa, które podpisały niniejszą Konwencję lub do niej przystąpiły, o:

- a) podpisaniu Konwencji;
- b) złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji;
- c) złożeniu dokumentów przystąpienia do Konwencji;
- d) dacie wejścia w życie Konwencji;
- e) zawiadomieniach o wypowiedzeniu Konwencji.

2. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, Depozytariusz zarejestruje ją w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję. Sporządzono w Rasmarze dnia 2 lutego 1971 roku, w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim, niemieckim i rosyjskim; przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc; egzemplarz ten zostanie złożony Depozytariuszowi, który prześle należycie uwierzytelnione odpisy wszystkim Umawiającym się Stronom.